

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
UGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VIII. BROJ 24.
Sibenik, 13. lipnja 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Irska

Po rođenju, čuvstvu i mišljenju uklopljeni smo u razne zajednice, kao što su: obitelj, narod, država. Rijetki su beskućnici, izvannarodni i izvandržavni ljudi. Čovjek se, naime, po naravi protivi beskućništvu i internacionalnosti.

Drugi narodi mogu biti nepripodobivo veći, jači, bogatiji i slaviji, ali uvijek više ljubimo svoj narod. Draži nam je kao što nam je rođena majka draža od nerodne.

Narav je od Boga, i zato katolička Crkva štiti i brani sve što odgovara plemenitoj naravi u čovjeku. Pa tako i ljubav prema svojoj narodu!

Naša Crkva je međunarodna, jer drukčija, ako je istinita, ne može ni biti! Ali baš radi te njezine međunarodnosti, koja je, za razumne, velika odlika za nju, mnogi je napadaju radi nenarodnosti. Ta svi napadaju kod mnogih izvira iz neznanja, a kod drugih iz slijepe, agrižljive mržnje i zlobe.

Protiv činjenici ne vrijedi nikakav dokaz! A povijest nam, ona riječna i objektivna povijest, naraja bezbroj činjenica o zaslugama Crkve za vitešku obranu i očuvanje pojedinih narodnosti.

Sada se, prilikom novog irskog stava i krunisanja engleskog kralja, mnogo piše o malenoj Irskoj. Išu o njoj i katolički listovi, nalažući pri tome veliku ulogu katoličke Crkve u borbi za prava Iraca.

Engleski imperij je već odavno rasprostranjen i moćan. Ali, ako je radi čega slavan, to nije radi toga što je, više puta kroz svoju povijest, postupao sa svojim odložnicima kao sa bespravnim obojima. I Irci su nekoć spadali među takve potlačene i obespravljene robove.

Irska! Koliko junaštva i slave krije u toj riječi, ali koliko i trpljenja, mučeništva i krvi! — Nije dobro ni pametno nikoga kovati u vijezde, ali treba reći što je istina: malo je koji narod pravdom pretrpio toliko progonstava i u njima pokazao toliko divnog junaštva kao malena zemlja velikih Iraca.

Englezi, kad zaploviše protekantskim vodama, htjedoše katoličke i narodne Irce odnevjertiti i odnaroditi. Ali ne razumom i razlogom, nego ognjem i mačem. Račinjavali su ih, u buljucima, na križevima, bacali na lomače, vratove im

Njemački biskupi odgovaraju dru Göbbelsu

22 njemačka katolička biskupa su potpisala slijedeću izjavu kao odgovor na klevetničke ispade ministra za propagandu dra Göbbelsa protiv katoličkog svećenstva i katoličke Crkve:

„Gospodin državni ministar za narodnu prosvjetu i propagandu ustvrdio je 28. svibnja u svom govoru u Deutschland-Hallu u Berlinu, da se u procesima zbog nečudoređa svećenika ne radi o pojedinačnim žalosnim pojavama, nego o općem propadanju morala, kako ga u tako opetnom i strašnom obliku još ne pamti kulturna povijest čovječanstva. Danas više ne može biti sumnje, izjavio je gospodin državni ministar, da su tisuće i tisuće slučajeva nečudoređa među katoličkim svećentvom, koji su već prijavljeni sudovima, samo mali postotak sve moralne pokvarenosti i samo bljed slika općeg moralnog razvrata.

Obratili smo se svim njemačkim biskupskim uredima i zamolili od njih tačne podatke o tome, koliko je katoličkih svećenika i koliko članova laičkih (nesvećeničkih) redova upletenih u nečudoredne procese. Dobili smo slijedeće podatke:

U Njemačkoj živi danas preko 100 hiljada članova muških i ženskih laičkih (nesvećeničkih) redova. Koliko je tih upleteno u nečudoredne procese, nije još bilo moguće točno ustanoviti.

Sto se pak tiče svećenika, na

osnovu oobivenih podataka, živi dandanas u Njemačkoj 21.461 katolički svjetovni svećenik. Od tih je u nečudorednim procesima upletenih do sada samo 49. Već je osuđen 21, a protiv 28 još je sudski postupak u toku.

Katoličkih svećenika-redovnika trenutačno ih je u Njemačkoj 4.174. Od tih je u nečudorednim procesima upletenih 9. Jedan je već osuđen, a protiv ostale osmorice je još sudski postupak u toku.

Od svih 25.634 u Njemačkoj živućih katoličkih svećenika, bilo svjetovnih ili redovnika, samo je 58 slučajeva nečudorednih ogrješenja, a to znači jednu četvrtinu posto. S drugim riječima na 500 katoličkih svećenika dolazi jedan ovakav nesretnik.

Ta izjava njemačkih biskupa bila je u nedjelju 6. t. mj. pročitana vjernicima po svim njemačkim crkvama. Pobudila je veliko iznenađenje. Pri izlazu iz crkve svijet je priredio svećenicima oduševljene ovacije. Sada ima ponovno riječ klevetnik dra Göbbels, koji je oblatio preko 25 hiljada svećenika radi 58 nevjerdnika i osramotio 25 milijuna državi vjernih njemačkih katolika, a tim dobrom uslugu učinio divljim bezbožnicima, koji glodu i potkopavaju narodno-socijalističku stranku, a s njom skupa i samu Njemačku.

Nova izjava dra Mačeka

Na sjednici organizacije HSS za grad Zagreb, kojoj su prisustvovali predsjednici svih birališnih i kotarskih organizacija HSS iz grada Zagreba, 5. t. mj. održao je naš politički vođa dr Vlatko Maček govor, u kojemu je među ostalim rekao:

„Još nikada u hrvatskoj povijesti nije bio takav momenat, da bi bio složan i okupljen cijeli hrvatski narod oko jedne misli, kao što je danas.

Vi stariji znate, da je u Hrvatskoj prije bilo mnogo strančica, koje su se međusobno klale i gložile, a tako je ostalo sve do pred sedam godina. Hvala Bogu, to je sada prestalo.

stavljali pod oštre sjekire, a prsa pred ubojito oružje.

Irci umirahu, ali se ne predavahu! A bili bi se poklonili i predali, da nisu crpali snagu iz dubokih zdenaca katoličke vjere, i da nisu imali za vođe neustrašivo katoličko svećenstvo.

Doduše, dugo su vremena bili potčinjeni, bez ikakva prava i slobode. I u tom dugom ropstvu većina je bila zaboravila svoj narodni irski jezik, i zamijenila ga jezikom gospodara, engleskim. Ali i tu se pokaza snaga katoličke Crkve! Svećenici, kao što su bili Pavao O'Brien, Danijel O'Sullivan, dr. Murphy, pišući pučke knjige na narod-

Osobito se to pokazalo prigodom zadnjih izbora, gdje je hrvatski narod otvoreno izjavio, da se bori za slobodu domovine i za svoju vlastitu slobodu.

Mi vidimo, da je preko vas ovdje zastupan cijeli hrvatski Zagreb. Tu su svi staleži. Ima suprotnosti među pojedinim staležima, ali moramo svi biti svjesni, da je seljaštvo naša jezgra, a s njim ne može biti suprotnosti. Seljaštvo je svjesno, da su potrebni svi staleži i da oni moraju biti u skladu. Napredak naš ovisi o hrvatskom seljaštvu. To se najbolje vidjelo i prije desetak-petnaest godina; kad je seljak imao novaca, imao ih je svatko.

u uvijek svježim sokovima koji struje kroz otajstveno tijelo prave Kristove, katoličke Crkve; govori nam o nepresušivim izvorima snage i otpornosti onih koji su naslonjeni na liticu kojoj je ime Petar.

To govori Irska svima, katolicima i nekatolicima, a nama bi Hrvatima, uz to, imala još i štošta drugo reći.

Kad Crkva ide s narodom, a narod s Crkvom — s Crkvom koja broji 450 milijuna članova! — onda se narod može upustiti u borbu za Božja i svoja prava; i ustrajati u njoj sa sigurnošću u pobjedu.

Irska je primjer! Irska je dokaz! I ona, kao svijetli primjer i veličanstveni dokaz, govori nam o

To je s materijalističkog stanovišta; ali moramo znati još jedno, da bez hrvatskog seljaštva ne bi bilo ni Hrvata ni hrvatske domovine.

Stoga čuvajte, proširite i učvrstite naše organizacije, pa ćemo, ako Bog da, i vi i ja doživjeti slobodu hrvatske domovine.

Mongolski pukovi čuvaju Staljina

O velikom broju uapšenja uglednih osoba sovjetskog režima javljaju iz Varšave ove pojedinosti:

Staljin, koji je sve više u brizi za svoju vlast, pak posvuda vidi same neprijatelje, odlučio je, da se čim prije riješi svih, koji mu se čine pogibeljima i sumnjivima.

Kao što je poznato, Staljin je počeo svoju najnoviju akciju s tim, da je dao umoriti pomoćnika vojnog komesara Vorošilova: Gamernika.

Nekoliko dana zatim došao je u Moskvu bivši šef generalnoga štaba crvene armade Tuhačevskij, koji je pred nekoliko tjedana bio poslan za zapovjednika voškoga vojnog okruga u Samaru. Potražio je vojnog komesara Vorošilova i izjavio, da hoće, da se njegovo pitanje raščisti, jer smatra, da je njegov premještaj bio kaznenog značaja. Kad je za to saznao Staljin, pozvao ga je k sebi u Kremlj na razgovor. Maršal Tuhačevskij se odazvao, i ako su ga prijatelji od toga odvraćali. Kako je stupio u Kremlj, uapsili su ga časnici Staljinove mongolske garde.

Isto tako lukavo je Staljin dao uapsiti mnogo drugih uglednih sovjetskih funkcionara, koje već odavno smatra za svoje političke protivnike. Pozvao je k sebi na konferencu načelnika za sovjetsku avijaciju generala Eideмана, ravnatelja vojničke akademije i zapovjednika moskovskog vojnog okruga generala Wortza, potpredsjednika sovjetskih pučkih komesara Radzuta, potkomesara lake industrije Eljava, bivšeg potkomesara Gorogiju, bivšeg potkomesara za vanjske poslove Krestinskoga, koji je nedavno bio premješten na komesarijat za pravosuđe, bivšeg poslanika u Madridu Rosenberga, bivšeg poslanika u Ankari Ka-

rahana i još neke druge. Svi osim maršala Blüchera, koji je također bio pozvan, prijavili su se Staljinu u Kremlju 5. t. m. j., uvjereni, da Staljin uistinu hoće da s njima objasni neka sporna pitanja. Međutim Staljin nije bilo, već se pojavio komesar za unutrašnje poslove Ježov s čitavom četom svojih agenata, koji su s revolverima u ruci sve prisutne uapsili, usprkos njihovih ogorčenih prosvjeda. Mjesto, gdje su zatvoreni, čuvaju Mongoli i Turkmeni, koji su zadnjih dana, na poziv iz Kremļa, u velikom broju stigli u Moskvu i čuvaju Kremlj te patroliraju po svim ulicama prijestolnice.

Što se tiče maršala Blüchera, vrhovnog zapovjednika armade na skrajnjem istoku, on je stigao u Moskvu pred više dana, i to prije Tuhačevskoga. Dok je Tuhačevskij došao po vlastitoj pobudi, da napravi kraj teškom stanju, u kojemu je živio zadnje mjeseci, Blüchera je pozvao sam Staljin. No on je bio pametniji, pak se nije prijavio Staljinu, jer je bio upozoren, što ga u Kremlju čeka. Sada ga dakako traže i već su napravili svu silu premetačina kod raznih sovjetskih činovnika i po vojarnama te u samom vojnom ministarstvu. Sada je pala sumnja i na vojnog komesara Vorošilova, jer da bi on bio upozorio Blüchera i da ga on skriva. No Staljin se zasad još ne usuđuje staviti ruke na Vorošilova. Ruske novine ne smiju ništa pisati o Blücheru, a po gradu neprestano prolaze mongolske čete, dok na Crvenom trgu pred Kremljem stalno stoji puk turkeškog konjanika.

Staljin pak ne miruje. Pošto je zatvorio sve svoje stare protivnike, dao je sada uapsiti još i tajnika komunističke stranke crnomorskog okruga Malinova, njegova zamjenika Berjuzina, načelnika komunističke omladinske organizacije Sverdlovskog i njegovog zamjenika Karjeva te više članova odbora lenjingradskog sovjeta.

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 13. VI.: *Četvrta nedjelja po Duhovima*. — Sv. *Antun Padovanski*. Rođen je g. 1195. u Lisabonu. Na krstu dobio je ime Ferdinand. Kasnije postade franjevac i uzme ime Antun. Propovijedao je sv. evanđelje po Africi, a kasnije se vratio u Evropu i postade učitelj sv. bogoslovlja u Parizu. Bijaše izvanredan propovjednik i govornik. Obraćao je najteže grješnike. Isto tako bijaše slavan radi dara čudesa. A kad je umro 13. VI. 1231. u 36. godini života, djeca su oglasila njegovu smrt riječima: „Umro je svetac, umro je svetac!“ Godišnjicu dana iza smrti sv. Crkva proglašila ga je svecem.

Ponedjeljak, 14. VI.: Sv. *Bazilij Veliki*, biskup i otac monaštva na Istoku. Živio je u 4. v. Glasovit je radi svoje učenosti i kreposnog života. Osobito se proslavio kao branič Crkve i pravovjerja.

Utorak, 15. VI.: Sv. *Vid*, mučenik. U

Podlistak

Hrvatska u molitvi

Dokora će se navršiti godina dana, da je u starom, tihom i simpatičnom Hvaru bio održan prvi liturgijski kongres u Hrvatskoj. Svi koji su na tom kongresu učestvovali, bili su zadovoljni, jer otputovaše kućama bogatiji u mislima, čuvstvima i pobudama.

Na koncu, kad se izredaše svi predavači, i kad su se stvarali zadnji zaključci, iskrsnula je želja, da taj prvi hrvatski liturgijski kongres ostavi trajniju uspomenu u našem narodu, i to na taj način da se predavanja, održana na kongresu, otisnu i izdadu u posebnoj knjizi.

I ta želja, skromno i bojažljivo izražena od nekih ljubitelja svete Liturgije, sad je već ostvarena. Pred sobom, na mojem radnom pisaoniku, gledam, ukusno i umjetnički opremljenu, knjigu od 206 stranica, pod naslovom: „CROATIA ORANS“

Prvi hrvatski liturgijski kongres — Hvar — 4 do 6 VII 1936.“

Croatia orans — Hrvatska koja moli, Hrvatska u molitvi, to je zna-

mladenačkim godinama podnio je mučeničku smrt radi sv. vjere.

Srijeda, 16. VI.: Sv. *Ivan, Fr. Regis*. Pričao je isusovačkom redu. Živio je u 17. v. Spavao je samo 3 sata, a ostalo vrijeme bi mu prošlo u molitvi i propovijedanju.

Četvrtak, 17. VI.: Sv. *Nikanor i Matcijan*, mučenici. Bili su časnici u vojsci cara Maksimilijana. Radi Isusa pretrpjeli su mučeničku smrt.

Petak, 18. VI.: Sv. *Marko i Marcellijan*, blizanci i mučenici. Istoga dana i zajedno dodoše na ovaj svijet, a istoga dana i zajedno i ostaviše ovaj svijet.

Subota, 19. VI.: Sv. *Gervazij i Protazij*, mučenici, braća i sinovi sv. Vitala i sv. Valerije.

IV. nedjelja po Duhovima

Čitanje poslanice blaženoga Pavla apostola Rimljanima (8, 18—23): — Braćo! Mislim da muke sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja će se otkriti na nama. Jer stvorenje željno očekuje objavljenje sinova Božjih. Jer je stvorenje podložno ispraznosti ne od svoje volje, nego za volju onoga koji ga podložio u nadi da se isto stvorenje oslobodi od ropstva raspadljivosti na slobodu slave sinova Božjih. Jer znamo da svako stvorenje uzdiše i stječe sve do sada. A ne samo ono, nego i mi koji imamo prvine duha, i mi sami u sebi uzdišemo čekajući posinjenje sinova Božjih, otkupljenje tijela našega, u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

† *Slijedi sv. Evanđelje po Luki (5, 1—11)*. — U ono vrijeme kad je mnoštvo nagrnulo k Isusu da sluša riječ Božju, stajao je On kod jezera Genzaretskoga. I vidje dvije lađe gdje stoji u obalu, a ribari bijahu izašli te ispirahu mreže. I ukrcavši se u jednu lađu, koja bijaše Šimunova, zamoli ga da malo otisne od kraja. I sjedeći učio je mnoštvo iz lađe. A kad presta govoriti, reče Šimunu: Hajde na duboko te bacite mreže svoje na ribanje. I odgovarajući Šimun reče Mu: Učitelju, svu noć smo se trudili i ništa nijesmo ulovili, a na Tvoju riječ bacit ću mrežu. I učinivši to uloviše veliko mnoštvo riba, i mreža im pucaše. I mahnuše družini, koja bijaše u drugoj lađi, da dođu i da im pomognu. I dodoše i napuniše obje ladice, tako da su gotovo tonule. Videći to Šimun Petar pade pred koljena Isusova govoreći: Idi od mene, Gospodine, jer sam čovjek grješnik! Začudenje naime bijaše obuzelo njega i sve koji bijahu s njime, radi lova riba što ga bjehu ulovili; a isto tako Jakova i Ivana, sinove Zebedejeve, koji bijahu drugari Šimunovi. I reče Isus Šimunu: Ne boj se, otsada ćeš loviti ljude! I izvukavši lađe na kraj, ostaviše sve i otiđoše za Njim.

Ribar i ribe

Sve tamo od Uskrsa pa do prošle nedjelje živjeli smo u napetom blagdanskom raspoloženju. Pedeset dana od Uskrsa do Duhova kao da je bio jedan sami veliki blagdan, a onda su slijedile nedjelje: svetoga Trojstva, u osmini Tijelova i u osmini Srca Isusova.

S ovom četvrtom nedjeljom po Duhovima ulazimo, konačno, u svakidašnji obični život. Nedjelje po Duhovima, kojih ove godine ima 27, ne

čajni naslov izvještaja o liturgijskom kongresu u Hvaru.

Premda sam prisustvovao kongresu i pozorno slušao sva predavanja, ipak sam veoma veselo da je knjiga izašla. Veselo sam, najprije, radi toga što će sada svi ljubitelji katoličke liturgije, koji nisu prisustvovali kongresu, moći upoznati ideje i smjernice današnjeg probudnog liturgijskog pokreta; drugo: što je i meni samome omogućeno da se malo stvarnije uživim u misli koje sam, u onoj ljetnoj sparini i dnevnoj žurbi, ipak samo napola čuo, a niti četvrtinu zapamtio. A, naravno, da me veseli i vanjska oprema knjige: s lijepom simboličkom naslovnom stranicom, s ugodnim tiskom na prebijelom papiru i s dražesnim ukrasnim vinjetama na koncu svakog predavanja.

Netom otvoriš knjigu, pročitaćeš naslov: *Suvremena važnost liturgije*. To je govor skromnog ali mladenački agilnog hvarskog biskupa preuzv. msgr. Miha Pušić, koji smo čuli, prije otvora kongresa, u njegovoj katedrali. A i zaključna je riječ održana u crkvi benediktinki 6 srpnja, njegova.

Preuzvišeni nas u svojoj uvodnoj riječi želi uvjeriti o suvremenosti i velikoj važnosti liturgije izjavama Kri-

stovih namjesnika, osobito triju zadnjih: Pija X, Benedikta XV i Pija XI.

Ali i ove poduhovske nedjelje imaju svoje značenje i svrhu: Svetkujući ih, moramo razviti i usavršiti sve one milosti koje nam je Isus zaslužio svojim trpljenjem, uskrsnućem i uzašašćem, a koje udoše u nas po Duhu Svetome.

Svaka je nedjelja, dakle, obnavljanje uskrsnog i duhovskog otajstva, ali ne samo u misli i sjećanju, nego u životu i djelu.

Prošla, treća poduhovska nedjelja, bila je posvećena Dobrom Pastiru, a ove nedjelje gledamo tog Dobrog Pastira u jednoj drugoj lijepoj slici, gledamo Ga kao dobrog Ribara duša.

Evandjelje nam pripovijeda o čudnom ribolovu Kristovih apostola, kojima je na koncu upravo značajne riječi: „Ne bojte se, otsada ćete loviti ljude.“

Isus je bio prvi i najvjestiji ribar duša. Zato je i došao, da nakupi u svoju mrežu, Crkvu, što više riba, besmrtnih duša. Djelo, koje je On započeo, povjerenje je apostolima i njihovim nasljednicima, koji još i danas, na raznim mjestima i na mnoge načine, bacaju mreže u more i ribare.

Mi smo ribe. Samo s tom razlikom, što smo obdareni slobodnom voljom. Niko nas ne može prisiliti da uđemo u mrežu i da se podvrgnemo uputama ribara.

Istina je što Crkva moli u početnoj pjesmi: „Gospodin je prosvjetljenje moje i spasenje moje, koga da se bojim? Gospodin je branilac života moga, od koga da strepim?“ — ali to može reći samo vjernik koji se slobodnom voljom predade u ruke Božje, koji se, iako slobodan, daje loviti od Dobrog Pastira Ribara duša.

Krist Bog, ribar duša, dao nam je slobodnu volju, a mi Mu je povratimo iz ljubavi prema Njemu, ali i prema samima sebi.

Liturg

Socijalno zrnje

ODJECI PAPINE ENCIKLIKE

Papina enciklika protiv komunizma doživjela je silni interes i obilate komentare svjetske štampe. Tako i francuska štampa, i desničarska i ljevičarska, donose šire izvratke iz enciklike.

Značajan je komentar, što ga je napisao poznati Charles Pischon u „L'Echo de Paris“ pod naslovom „Jedna velika enciklika“. Tu kaže: „Komunizam je — ne samo teoretski, nego i praktički, koji je svojim podvizima natopio krvlju Rusiju, Meksiko i Španjolsku — što ga Papa afrontira. Odsada je za vjernika, za svakoga ispravnoga inteligenta ustanovljena bitna nespojivost komunizma s primarnim naravnim moralom. Neizrecivo dobročinstvo ukazuje Papa čovječanstvu još jednom pokazujući što je učinila „stisnuta šaka“: poljubac Judin.“

još samo kupiti i čitati!

Mnoge ocjene knjigâ smatraju se od čitalaca samo kao zgodna reklama. Ne bih želio da se i ovaj kratki osvrt na izvještaj o našem prvo liturgijskom kongresu isto tako shvati. Sve što tu pišem, pišem, u prvom redu, iz uvjerenja, a onda, naravno, i radi reklame. Zato ću iz uvjerenja, a ne radi reklame, napisati i ovo: svaki obrazovaniji katolik, koji ljubi Crkvu, a naročito svećenik, morao bi pomnijivo, meditirajući, pročitati ovu knjigu.

Liturgija je život Crkve, ali je i život — bar bi morao biti — svećenika. A ipak, nažalost, ima i među mladim svećenstvom takvih koji još ne shvaćaju veliku suvremenu važnost liturgijskog pokreta. Takvi, sigurno, nemaju smisla za uzvišenu ljepotu, a što je još gore i sudbonosnije, nemaju ni onog pravog crkvenog i katoličkog osjećaja.

Pio XI, kad je ustanovio novi blagdan Krista Kralja, upravo je na svoje vjernike pismo i poručio im: „Više negoli svećani dokumenti crkvenog učiteljstva imaju utjecaja na odgoj u vjerskim stvarima godišnje svetkovine sv. Otajstava, jer te dokumente ponajviše proučava mali broj

Radikalska „L' Ere Nouvelle“ kaže: „Papa osuđuje komunizam u ime kršćanstva, u ime individualnoga i socijalnoga morala Crkve. Evo važnog akta, koji pokazuje utjecaj Crkve u svijetu.“

Komunistički listovi su isticali, da u enciklici nema nijedne riječi o progona katolika u Njemačkoj. Ova je opaska, nakon nekoliko dana, poslije objelodanjenja druge uskrsne enciklike Njemačka postala bespredmetna.

Značajno je, da je i najveći dio zagrebačke štampe samo malim slovima zabilježio ovu encikliku i donio komentare francuske ljevičarske štampe.

Njemački su listovi pozdravili encikliku s nadom, da će ona donijeti velike plodove u cijelom svijetu. A kad je objelodanjena druga enciklika o Njemačkoj, naglo su ohladnile simpatije te iste štampe za Svetu Stolicu.

KOMINTERN NA DJELU

London. Osoblje na autobusi odlučilo je, da stupi u štrajk 1. maja. „Morning Post“ javlja, da iza ovog štrajka stoje prije svega komunisti. List označuje garažu, u kojoj su komunisti u svojim govorima nagovorili osoblje na štrajk.

Londonski „Deli Telegraf“ tvrdi, da su komunisti s planom izveli sabračajni štrajk. Dva poznata komunistička agitatora su članovi ovih štrajkača u Oksfordu i odanle upravljaju cijelim štrajkom.

Varšava. U židovskoj četvrti uhvaćeni su komunisti pri isticanju boljševičkih plakata za 1. maj.

Bilbao. Boljševici su uapsili ženu i šestero djece poljskog konzula zato, što je konzul poslao u inostranstvo listu ljudi, koje su crveni ubili u Španiji.

Buenos Aires. Jednog pretstavnika nacionalne španske vlade napali su na ulici komunisti. Policija je intervenirala.

Pariz. Na prostoru, rezervisanom za svjetsku izložbu, učinjeno je djelo sabotaže. Svi podzemni kablovi su uništeni. Smatra se, da je to djelo komunistički ljevičara, koje su komunisti na to nagovorili.

NOVI RADNIČKI NARAŠTAJ U BELGIJI

Katolička radnička omladina u Belgiji, koja broji već 80 hiljada organizovanih članova, sazvala je brojne i dobro posjećene skupštine, na kojima je izvijestila, da je njezina akcija za otstranjenje nemoralna iz tvornica, povelena u ime 600 hiljada mladih radnika (-ca), uza sav tragičan položaj u radionicama, ipak uspjela, jer ona stvara nov i čist radnički naraštaj.

OBUSTAVLJENI RADOVI RADI USKRACIVANJA PLAĆE

Javljaju iz Sretenska: „Radnici farkovske istraživačke grupe u Transbajkaliji, kojima je povjerenje istraživanje olova i zlata, obustavili su svoj posao, jer već preko četiri mjeseca nisu primili svoje zaslužene plaće. Zao-

izobraženih tresaju i p prvi govori druge, to j godine i za spasonosno djeluju ne ljudsko srčevjeka.“

Neće vedem jedva vanja dra „Zato misiju u Crkvu u v da pripada jedna zajeko moramo sv žnim silam jest veoma sve lakše, duh prvih bratstva, nosti.“

Ako potpuno u „Croatia Mora“ — na 30 din sve, 2 din je, pa će r

STATISTI
Savez
je statisti
statisti
ljuna bo
trećina na
pod 18 g
dina ima
oko milij
koji su p
zimo do z
pokret, uz
nom brz
čekuju.

ZA ZAST
NICH
Newy
Hayes u
pismo, u
nacrtu nov
dine u ind
dinal nagl
tvorice ovo
simpatije
protive. A
dostato s
odgoj ned
smatra, da
mladine ta
Inicija
družili su
dan metod

OPET PO
Javlja
sević ovih
Vidubiz s
još 1070.
kao samost
mu će se u
Ujedno ja
porušen io
to onaj
20. aprila

OKREP
KUCA
UTR
GOD
1861

staci plaća iznose do sada svotu od 120 hiljada rubalja. Radi toga su radnici i tehničko osoblje prisiljeni da prodaju svoje pokućstvo i druge stvari od vrijednosti, da barem tako prežive. („Izvestija“ Br. 87. od 11. aprila o. g.)

STATISTIKA BEZBOZNIKA U SOVJETSKOJ RUSIJI

Savez borbenih bezbožaca izdao je statistiku svojih članova. Po toj statistici imade danas oko 6 i po milijuna bezbožaca. Od toga otpada oko četina na školsku djecu i mladež ispod 18 godina. Članova iznad 30 godina ima vrlo malo. Ako se uzme, da oko milijun članova otpada na vojsku, koji su prisilno upisani, onda dolazimo do zaključka, da se bezbožnički pokret, uza sva nastojanja, ne širi o tom brzinom, koju njegovi pokretači očekuju.

ZA ZASTITU OMLADINE U TVORNIČKIM PODUZEĆIMA

Newyorški kardinal nadbiskup Hayes uputio je biskupu od Albane pismo, u kojem je zauzeo stav prema nacrtu novoga zakona o zaštiti omladine u industrijskim poduzećima. Kardinal naglasuje, da duboko poštuje porce ovoga nacrtu. No njegove su simpatije na strani onih, koji mu se protive. A to zato, jer u njemu nijesu dostatno sačuvana prava roditelja na odgoj nedorasle omladine. Osim toga matra, da je štetno i po zdravlje omladine takvo prerano uposlovanje.

Inicijativu kardinala Hayesa prihvatio su se i ostali biskupi, pa i jedan metodistički.

OPET PORUŠEN JEDAN CRKVENI SPOMENIK

Javlja iz Kijeva, da su boljševici ovih dana završili s rušenjem jednog samostana, koji je sagrađen oš 1070. godine. Mjesto, gdje je stao samostan, preorano je i na njemu će se urediti sada botanička bašča. Jedno javlja, da će doskora biti orušen još jedan kijevski samostan, to onaj sv. Jone. („Dilo“ Br. 86. od 0. aprila o. g.)

Protiv bezbožnog komunizma

Papina enciklika „Divini Redemptoris“

(Nastavak 10.)

Odricanje od zemaljskih dobara

44. Ovdje pak želimo, Časna Braćo, preporučiti osobito dva naloga Gospodinova, koja najbolje odgovaraju današnjim prilikama roda ljudskoga: da treba naime otuditi duh zemaljskim dobrima i podložiti ga zapovijedi ljubavi. „Blaženi siromasi duhom“. To su bile prve riječi, što su izašle iz ustiju Božanskog Učitelja, kad je govorio učenicima na gori (Mt. 5, 3). Ovo poglavlje nauke najpotrebnije je u našim vremenima, kad materijalizam veoma žarko žudi za dobrima i nasladama ovoga života. Svi kršćani, bilo bogati bilo siromasi, neka imaju uvijek uprte oči u nebo sjećajući se onih riječi, da „ovdje nemamo grada, koji će ostati, nego tražimo onaj, koji ima doći“ (Sr. Žid. 13, 14). Koji obiluju bogatstvom, neka u njemu ne traže svoju sreću niti na svaki način nastoje, da ga postignu. Kad znadu, da su samo njegovi upravitelji i da će o njemu morati polagati račun vrhovnom Gospodaru, neka se njim služe, kao moćnim pomagalicama, koja su od Boga primili, da njima čine krepostna djela. Neka ne propuste podijeliti siromasima ono, što njima pretiče, po nauku Evandjelja (Sr. Lk. 11, 14). Ako to tako ne budu radili, na njima i njihovom bogatstvu zaista će se obistiniti riječ sv. apostola Jakova: „Deder vi sad, bogataši, plaćite jaučući u svojim nevoljama, koje idu na vas. Bogatstvo vaše istrunu, i haljine vaše pojedoše moljci. Zlato vaše i srebro zarđa i rđa njihova bit će svjedočanstvo na vas i izjest će tjelesa vaša kao oganj. Stekoste blago srdžbe u posljednje dane...“ (Jak. 5, 1—3).

45. Ali i oni, koji su skromnije

Za opće dobro

Posjedi crkvenih ustanova

Jesmo li barem mi širokogrudni u rješavanju društvenih pitanja?

Svak je mogao vidjeti da jesmo!

A neki nam kažu da idemo i predaleko.

To nas ne smeta, pa dolazio priговор s bilo koje strane, jer smo mi svijesni veličine i vrijednosti i opravdanosti načela: opće dobro je nad interesima pojedinca.

Ali kao što je razlika od čovjeka i čovjeka, tako je razlika i u tomu: da li ima ovaj ili onaj. Nikada ne možemo stavljati sve pod istu kapu, jer jedna kapa nije za svačiju glavu.

Općenita je riječ: posjednici s ogromnim kompleksima zemlje, koju obrađuju kmetovi, mogli su biti u ono vrijeme, kada su prilike bile takve da su upućivale na to, kako je bolje da bude jedan moćan posjednik, vlastelin, plemić, kako hoćete, a danas je

sreće, dok u skladu sa zakonima pravde i ljubavi nastoje steći sebi potrebite stvari i poboljšati svoje stanje, i oni ipak treba da su „siromašni duhom“ (Mt. 5, 3) cijeneći više vrhunarnavna dobra negoli zemaljske radosti. Osim toga neka uvijek dobro imaju na umu, da ljudi to neće nikada postići, da će nestati iz ovog smrtnog života bijede, boli i bolesti, kojima su podložni i oni, koji na oko izgledaju sretniji. Strpljivost je dakle svima potrebita. Ona, velimo, kršćanska strpljivost, koja tješice srce i ispunja pouzdanjem u božansko obećanje vječne sreće: „Ustrajte dakle, braćo, do dolaska Gospodinova. Gle poljodjelac iščekuje plemenitoga roda iz zemlje i strpljivo čeka, dok ne primi kišu, ranu i kasnu. Budite dakle strpljivi, utvrdite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približi.“ (Jak. 5, 7—8). Samo tako će ispuniti ono obećanje Isusa Krista, puno utjehe: „Blaženi siromasi!“ Niti ovakva obećanja, poput onih, što ih sipaju komunisti, donose ispraznu utjehu, nego su ovo riječi vječnoga života, koje sadrže najvišu stvarnost i koje, kao što se obistinju sada ovdje na zemlji, tako će se napose kasnije obistiniti u vječnom blaženstvu. Koliko je naime siromaha, koji na osnovu ovih riječi i u iščekivanju nebeskog kraljevstva, koje je kao njihova baština na temelju evanđeoskih riječi: „Blaženi siromasi, jer je vaše kraljevstvo Božje“, (Lk. 6, 20) — uživati takvu sreću, koju ne mogu postići tako mnogi bogataši, jer su u brizi za svoje bogatstvo i uvijek izgaraju od pohlepe, da ga još više povećaju.

(Nastavit će se.)

došlo doba koje je proti tomu. Posjednika — velikaša je tražio sam kmet, u doba kada su prilike bile drukčije, a sada kmet neće posjednika — velikaša, nego traži komad zemlje, za koju može reći da je njegova.

Veće ili manje komplekse zemljišta imali su naši samostani i druge crkvene ustanove. Nešto imaju i danas. Sve to ovisi o kraju i prilikama koje su vladale u dalekoj i bližoj prošlosti.

Značaj samostanskih i crkvenih posjeda, bez obzira da li su veliki ili maleni, posve je drukčiji, nego posjed što ga je imao ili ga sada još ima posjednik — privatnik. Zato, kad je riječ o posjedima što ih imaju bogati pojedinci ili pojedine ustanove unutar Crkve, ne smijemo istom mjerom mjeriti. Da bi trebale široke reforme, kad je riječ o imanjima veleposjednika,

o tomu ne treba ni voditi rasprave. U tomu smo jednodušni. Da li bi, baš, za opće dobro, koje je nama prvi zakon, bolje bilo da se isto učini s imanjima koje imaju pojedine ustanove u crkvi, o tomu bismo mogli na široko raspravljati.

Ali ističemo jedno!

Prošlost daleka i ona nedavna jedno govori o posjedima privatnika, a drugo o posjedima ustanova unutar Crkve. Ustanove unutar Crkve su sve svoje raspoloživo dobro uvijek žrtvovali općemu dobru, što se za posjednike — privatnike ne može ustvrditi. Katoličke ustanove su već same po sebi ustanove stvorene za opće dobro sredine u kojoj žive. Što više imaju, tim više žrtvuju, i tim su uspješni njihovih napora sve vidljiviji.

Katolički svećenik i redovnik nemaju obveza prema obitelji, dok je čovjeku u svijetu to najveća briga i teret. Ako svećenik i redovnik nastoje da ustanova kojoj oni pripadaju do nečega dode, to ne čine radi svoje lične koristi, nego radi općega dobra komu se i oni i njihova ustanova posvećuju. Samostanci jedne ustanove marno nastoje da dođu do mogućnosti da otvore školu sa najmodernijim uređajem. To su troškovi na koje treba godine i godine misliti i sabirati. A na koncu, za koga toliki napor? Da u školu mogu sinovi našega naroda; da se pruži prilika upravo onima najnižima da dođu do znanja i položaja. Slično je i s drugim crkvenim i samostanskim ustanovama. A prošlost govori da je tako bilo, a i sada jest.

Treba prije promisliti nego se što izlance na adresu samostanaca, Crkve i svećenika te njihove imovine marno sabirane. Dok drugi rasiplju za potrebno i nepotrebno, oni se zadovoljavaju s onim najpotrebnijim, samo da se dode do nečega što bi bilo na opće dobro. — Kako je sa školama, tako je sa sirotištima i svim drugim poljima rada. Samostani i samostanska imovina, crkve i crkvena imovina, ako ćemo biti ljubitelji istine i priznati, narodno je dobro u najčišćem smislu riječi, i to dobro donosi sigurne dobitke i za duševno i tjelesno dobro sredine.

Ovo je ovako, pa mislio ko ne znam što i kako.

Junior

VRHOVI OKO LEMONE, koje su crvene vladine čete zadnjih dana bile istrgnule iz ruku nacionalista, opet su pali u ruke nacionalista. — General Franko je privukao iz Maroka nova pojačanja od 14 hiljada marokanskih dobrovoljaca, koji će biti upotrebljeni na aragonskom i madridskom bojištu. — Nacionalisti su započeli sa koncentriranom navalom protiv unutrašnjih položaja oko Bilbaoa, t. j. protiv t. zv. željeznog obručca. — General Mola, jedan od najspobnijih nacionalističkih generala, poginuo je kod jedne avionske nesreće. Avion mu je, po svoj prilici, uslijed guste magle naleteo na neke hridine i srušio se. Mjesto njega imenovan je sada zapovjednikom na sjevernom bojištu general Davila.

Jasna riječ

(Odgovor na jedno šaljivo pismo upućeno „Katoliku“)

Da se jasno znade, o čemu je stvar, navodim: 3. maja o. g. došlo je jedno pismo (naravno nepotpisano) uredništvu „Katolika“ od jednog ili više šibenskih komunista, taksirano sa 1,50 Din markom (mjesto sa 1 din). Radi čega se tek sada obaziremo na ovo pismaće, navešćemo na kraju.

Poštovani i „poštveni“, milo je „Katoliku“, što je uvršten u šaljive listove kao „Ošišani jež“ i navodno „Hrvatsku Stražu“. To dokazuje spremnost našeg skromnog lista i jačinu njegova sadržaja. Jer „Hrvatska Straža“ i „Ošišani jež“ nikada nešto ne donose, što nema temelja i tada se „češe onaj koga i svrbi“!

Vrlo je vjerovatno, da je „Hrv. Straža“ javila toliko puta, da Madrid pada, što je bilo tada i po drugim marksističkim novinama jasno izraženo preko marksističke žalosti i boli. To nije toliko ni važno, ako se uzme, da su „Novosti“ nekoliko puta javile, da je Toledo u rukama crvene legalne vlade.

To nije bitno! Bitno je to, da je „Katolik“ doista nekome ili nekima na putu. „Šeta je g. uredniče što Vaš

Katolik ne izlazi svaki dan...“ Pod krinkom djetinjskog tzv. „zezanja“ pisac (ili pisci) šaljivog pisma prikrivaju svoj nemir i nezadovoljstvo, što „Katolik“ uopće izlazi. Naravno bilo bi najbolje za komuniste, da „Katolik“ uopće ne izlazi.

Poštovani, Vi ste možda pretjerali, kad ste ustvrdili, da je Staljin sa voljom naroda od 170 (stosedamdeset) milijuna došao na vlast. Lenjin je mogao doći na vlast preko ljешina bijelogardijaca, a Staljin preko sile nametnute od tajne policije i terora u vidu strijeljanja i koncllogora. Dakako, iz toga proizlazi, da je Staljin došao na vlast voljom — svojom, nametnutom narodu pod prijetnjom smrti. (Sumnja se u sveukupni broj stanovništva da bi iznosio 170 milijuna).

Nama katolicima je milo, što Rusija — pogotovo jer je slavenska zemlja — ima 50 (pedeset) puta više žita od fašističke Italije. Vidi se, da djetinjski (dječački) pisac ili pisci jednostrano promatraju i sude, kad nam podmeću riječ „Vaša fašistička Italija“, a ujedno se hvastaju sa „50 puta više žita“.

Navodite „preč. Gosp. biskupa“ Draškovića! Stara otcana fraza u ustima bezvjeraca i internacionalaca, nekadanjih ljubitelja Hrvatske i fanati-

ka njene slobode. Drašković je crna slika u vašim očima, a nikada nijeste htjeli da spomenete da su se svećenici sa seljacima u seljačkoj buni zajedno rame uz rame borili za pravdu i zator bijede hrvatskih seljaka. To nećete da spomenete! Da se čovjek na to nasmi-je do suza i iznemoglosti.

Navodite kao argumentat: „Zalazete se za ilegalnu akciju španjolskih fašista, koji ne biraju sretstava (!?) za ubijanje, koji su barbari najgore vrste, kojima je jedini cilj bombardiranje bolnica i nevinog stanovništva (?), koji su počeli rušiti svete gradove, eto to je djelo Vašeg fašizma“. Čija je ovo logika? Da li po Englsu ili Marksu ili današnjih evanđelista komunističkog evandjelja? Dakle, fašisti „ne biraju sretstava za ubijanje“, a crvenokljunci biraju. Fašisti razaraju svete (čudno u ustima bezvjeraca) gradove, a komunisti i anarhisti na hiljade strijeljaju po gradovima, pale crkve, ubijaju goloruke svećenike (kavalirština, a?!), na uzroku pale i ruše kuće i ulice, strijeljaju taoce, mrcvare i obeščašćuju nezaštićene žene, djevojke, malodobne djevojčice. Dakle, ko su ludaci: španjolski „fašisti“ ili španjolski komunisti?

A Vi internacionalci nenarodnjaci imate još obraza nazivati hrvatsku

Naši dopisi

Zlarin

PRVA SV. PRICEST

Rano su zvona oglasila ovaj veliki dan. Sve je živo, sve se žuri i nastoji da što bolje sudjeluje kod najvećeg dana u životu svoga sina ili kćeri. Zahvalno dijete kleči pred svojim roditeljima i moli: „Oče i majko, oprostite što sam vas više puta uvrijedio.“

I djeca su dolazila kao bijeli anđeli u pratnji svojih roditelja u lijepu seosku crkvu. Redali su se jedan do drugoga i produljili u sedamdeset i dvoicu. Svrstali su se u redove i predvođeni fanfarom krenuli selom. Prolazili su seoskim putevima i privlačili sebi svojom bjelinom seljane te se na kraju skupila velika povorka, koja je sa suzama na očima i pjesmjemom na licu stigla u župsku crkvu.

Prvopričesnici su zauzeli svoja mjesta i onda je slijedio zavij Duha Svetoga, zatim obnova krsnoga zavjeta pred krasno iskričenom krsionicom. Sv. Misa je otslužio vč. župnik don Srećko Pavić, preko koje je vrlo lijepo otpjevao nekoliko pjesama dvo-glasni zbor djevojaka uz pratnju harmonijuma.

„Draga djeco“ — razliječe se glas obljubljenog župnika, koji je govorio s takvim zanosom dobrog propovjednika, da su se oči mnogih orosile suzama. Iza propovijedi je vč. župnik uz pomoć pref. don Ive Bjažića podijelio sv. Pričest.

Poslije sv. Mise djeca su se razila svojim kućama. Opet su se našla na popodnevoj službi Božjoj, iza koje su pošli na zakusku kod vč. župnika, gdje su u veselom raspoloženju i uz akorde fanfare proboravili sat vremena. Svečanost je bila završena dijeljenjem pričesnih uspomena i slikanjem, na opće zadovoljstvo svi.

Stranac

Biograd n/m

PROSLAVA „MAJČINOG DANA“

30. pr. mj. naša Križarska društva proslavila su na svečan način „Majčin dan“. Ujutro u 7^{1/2} sati bila je zajednička sv. Pričest, koju smo namijenili za naše majke. U 10 s. bila je svečana sv. Misa i prigodna propovijed o „Majčinom danu“. Poslije podne održalo je Križarsko Sestrinstvo svečanu akademiju sa deset tačaka: 3 kraća govora, zborna deklamacija, par pjevačkih točaka, koje su skladno u dva glasa otpjevale Male Križarice, zatim 3 kraća igrokaza, što su izvodile Male Križarice i Mali Križari. Vrlo lijepi govor uz odobravanje publike održala je s. Anka Buća. Na kraju se vč. duhovnik zahvalio prisutnim majkama i ostaloj publici pozivajući ih, da sudjeluju što više u društvima Katoličke Akcije. Priredba je uspjela, što se vidjelo na licu i odobravanju prisutnih, te je pridonijela novih pobuda za što bolji i aktivniji rad naših križarskih društava.

Na Tjelovlo i Blagdan Srca Isusova sudjelovalo je naše Križarsko Sestrinstvo u procesiji sa svojim društvenim barjakom i pjevalo crkvene pjesme.

Ovi uspješni nastupi oduševili su nas i ohrabрили za daljnji rad.

Bog živi!

Blagojnica

omladinu neakvim klerofašistima, frankovcima, fašistima i sa icks drugih imena. Za Vas su oni ubice i zločinci, jer sa visoko podignutom hrvatskom zastavom idu u boj za Hrvatsku i vjeru svojih otaca. Njih nazivate Nehr-vatima, a sami svojatate ime Hrvat, da pokrijete sebe i svoje prijavne planove.

Nazivate Lenjina „čovjekom koji je bio ravan Isusu Kristu“. Po čemu, ako smijemo pitati? Valjda radi toga što je Lenjin rekao: „Marksizam (komunizam) je protiv svake vjere!“ Ili radi toga što je Lenjin dao nalog, da se poučija na hiljade ljudi koji su sagriješili samo to, što su branili nacionalnu Rusiju i svoje vjersko uvjerenje! Ili valjda što je Lenjin bio šef razbojnika, što je dokazano na temelju državnih arhiva raznih država! Stavljate uz bok Isusu Kristu Lenjina, jer je Krist žrtvovao sama sebe za spas ljudi i njihovih duša, dok je Lenjin druge žrtvovao, da spasi sebi egzistenciju i osigura položaj!

Vama je mlacnje prazne slame, što „Katolik“ prenosi Papinu encikliku (ili, kako ste, da pokažete svoje „neznanje“ u toj stvari i svoju duhovitost okrstili encikliku sa „encikle-

Žman

PRVA SV. PRICEST DJECE

Nakon 4 godine doživjelo je naše selo 30. svibnja ove godine veliko slavlje, jer su naša uzdanica, hrvatska školska djeca, njih pedeset troje jednog i drugog spola, nakon što ih je pripravo naš župnik vč. don Sime Maronić, primila prvu sv. pričest.

Nakon sv. pričesti naš župnik održao je prvopričesnicima i roditeljima ganutljiv svečani govor o svetoj pričesti.

Otac prvopričesnika

Kruševo kod Obrovca

SMRT HRVATA-MUCENIKA KLANCA MARKICE

3. VI. t. g. blago je u Gospodinu preminuo nikad prežaljeni Markica Klanac u 40. g. života. Nareden svim svetim sakramentima umirućih svijestan, da umire kao pravi Hrvat i katolik oprostio je na času smrti svoje svim svojim ličnim i političkim protivnicima, pak i onima, koji su ga mlada u grob strovalili i učinili, da ostavi starca oca u 80. godini života i petero neopskrbljene djece, pukih siročica. Preko župnika Pavlov fra Ante svima takvim oprastu, poput Spasitelja Isusa, i svjesno umire, a njih neka Bog pita, kad ih svjesna savjest ne mori.

Kao Hrvat naš Markica isticao se u svim prigodama života. On je onaj, koji

je uz svoga desnog prijatelja don Matu Klarića, ondašnjeg župnika Benkovca, a sada Obrovca, te Šoše Ivana prvi počeo širiti ideje hrv. selj. pokreta. Radi toga bio je utamničen i izudaran od bivšeg jef-tičevog režima i morao je da ostavi kuću i kućiste i da bježi u bijeli Zagreb, ali Markica je uvijek bio karakter čovjek, Hrvat i katolik.

Na njegov sprovod dohrio je iz Kruševa i Obrovca svak, ko misli katolički i hrvatski, tako da svečanijega sprovoda nije Kruševo upamtilo. Od njegova mrtvog tijela oprostili su se župnici Pavlov fra Ante i don Mate Klarić. Prvi je povukao njegovu crtu kao karakter-čovjeka i katolika, a drugi kao Hrvata-mučenika. Nije bilo oka, koje nije prosuzilo slušajući svoje župnike, kako se oprastaju od ovog velikog sina Kruševa i uopće Hrvatske. Na koncu oprostio se od njega, sa suzama na očima, seljanac Anić Ante u ime seljaka i rodbine. Na grob položeni su ovom hrv. mučeniku vijenci od Hrvata-Kruševljanaca, od obitelji Ivezić iz Obrovca i od Hrvata-Obrovčana sa hrvatskom zastavom s odlukom, da ćemo svi biti vjerni idejama Markice Klanca.

Neka je vječna slava i laka hrvatska zemljica velikom sinu Kruševa te pravom Hrvatu i katoliku, Markici Klanacu! Slava mu!

Pavlov fra Ante, župnik.

Život Šibenika

BLAGDAN PRESV. SRCA ISUSOVA bio je i ove godine proslavljen po običaju. U crkvi sv. Lovre bile su ujutro lekcije, više tihih sv. Misa i 2 pjevane. Od 11 s. do navečer bilo je izloženo Svetotajstvo. Cijelo vrijeme pobožni vjernici ispunjali su crkvu i svojim klanjanjem davali naknadu i zadovoljstina Presv. Srcu za grijeh i uvrede. — U katedrali ujutro je bila svečana sv. Misa, a u večer posveta Presv. Srcu i blagoslov sa Presvetim, kojemu je prisustvovao i preuzv. biskup.

PRVA PRICEST. 6. t. mj. 130 učenika i učenica škole sv. Frane doživjeli su svoj „najljepši dan“. Veseli, što je napokon osvanuo taj dan pohrlili su u pratnji svojih roditelja svi u bjelinu u crkvu sv. Frane. Svečanost je obavio sam preuzvišeni biskup, koji im je čestitao na sreći ovoga dana, upozorio ih na ljubav „Prijatelja malenih“, te dao opomene, kako će uvijek ostati Isusovi. Na koru je pjevao zbor bogoslova euharistične pjesme. Svečanost je prisustvovalo mnogo građana. Popodne u 5 sati bio je blagoslov za prvopričesnike, posveta presv. Srcu i dijeljenje „Uspomena“.

BLAGDAN SV. ANTE proslavio se najsvečanije u nedjelju 13. t. mj. u samostanskoj crkvi sv. Frane. Ujutro u 5 s. biće lekcije. U 6 s. pjevana sv. Misa. Zatim u 7, 7^{1/2}, 8, 8^{1/2}, 9 9.30 s. biće tih he sv. Mise. U 10^{1/2} s. pontifikalna sv. Misa preuzv. biskupa. Popodne u 6 s. krenuće procesija sa svećevim kipom. Iza procesije propovijed i blagoslov sa Presvetim.

URA KLANJANJA pred izloženim Svetotajstvom drži se u katedrali svakoga četvrtka od 7 do 8 s. u večer.

SVIM CLANICAMA „ZIVOGA SVI-JETLA“ javljam, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (od 14.—20. VI.): da se strani svijet nauči štovati naše vjerske i čudoredne osjećaje i svetinjeli računati s njima. — Don Ante Radić.

BLAGDAN SV. VIDA mučenika, komu je posvećena crkva u crničkom polju slaviće se ove godine u nedjelju 20. t. mj. U 9 s. biće lekcije, a zatim pjevana sv. Misa.

PRIMANJE U BISKUPSKO SJEMENISTE U ŠIBENIKU. Upozoravamo vč. gg. dušobrižnike, da ćemo ove godine primiti veći broj daka u prvi razred te neka nastoje uputiti djecu naših biskupija, koja se žele posvetiti svećeničkom zvanju, u ovo sjemenište. Svaki kandidat treba da položi prijamni ispit u kojoj srednjoj školi. Na real. gimn. u Šibeniku vrše se prijamni ispiti 25. i 26. lipnja. Svaki kandidat za prijamni ispit treba da upravi takseni molbu (din. 10.) na direkciju realne gimn. u Šibeniku najdalje do 23. lipnja i da priloži svjedodžbu IV. razreda osn. škole i krštenicu. — Prigodom prijamnog ispita neka se prijavi kandidati upravi ovoga sjemeništa, da ga uputi na pregled liječniku, da isti izvaji, hoće li moći biti primljen u zavod. Molbu za prijem u sjemenište treba da uprave na potpisano upravu najdalje 20. srpnja. Molbi treba da je priloženo svjedodžanstvo župnika o moralnim i intelektualnim sposobnostima djeteta kao i o njegovoj volji i želji da bude svećenik. Također ima se priložiti i mišljenje župnika o roditeljima dječaka koliko o moralno-vjerskom, toliko o zdravstve-

Sažaljenja vrijedi ova Vaša protivurječnost! „Ne vrijedi Vam baratanje sa tim Vašim kršćanstvom i vjeron, narod je ostao vjeran svojoj vjeveran i kojoj vjeri? To bismo mi htjeli znati — mi kršćani, ako je uzaludno „baratati kršćanstvom“?

„I jednom će zalepršati crvena zastava“ — potrtano! Ali kada? I gdje? U Rusiji već vije i sije „blagostanje traktora“, tankove, strijeljanja od glave do najsitnijeg seljaka..... Nada je prva utjeha na svijetu! Fantazija je majka zala!

I na kraju pisma tražite po „zakonu o štampi“ da se na ovaj djetinj-ski duhoviti vic i pismo odgovori. U početku nam je bilo i smiješno, da odgovaramo na ove bljutavštine, ali opet kad je „po zakonu o štampi“ morali smo, jer smo se „pobojali“ da nam se ne obustavi izlaženje lista i tako Vam ne pružimo čas rasonode „jednog šaljivog lista“. Eto, s tog razloga tek sada odgovaramo.

Iz svega pisma proizlazi, da je samo neki ili nekolicina od „intelektualaca“ mogla ovako nešto „duhovito“ poslati uredništvu na uvid.

E, pa lijepo — molim i drugi put! Ali sa potpisom!

nom i ekonomskom stanju. — Uprava b. skupskog sjemeništa.

U FOND NASEGA LISTA doprinio je vč. don Petar Wiederkehr (Postira Din 15, da pošasti uspomenu pk. dra fr. Vicka Kandije. — Uprava harno za hvaljuje.

Po svijetu

ZNAČAJNI ZAKLJUCCI KOMINTER NE. U svibnju je u Parizu održan „mal kongres“ Komunističke internacionale (Kominterne), na kojemu su stvoreni zaključci koji se tiču budućega djelovanja Kominterne po svoj Evropi. Po nekom Gorkiču bila je zastupana i Jugoslavija. Među drugim zaključeno je i ovo: 1. U Rumunjskoj se mora ustanoviti komunistička stranka pod krinkom nekakve „demokratske stranke“. 2. Bugarska komunistička stranka mora ojačati tim, što će joj centrala Kominterne poslati u pomoć 10 posebnih instruktora. 3. U Belgiji osnovaće se posebna nova tiskara, koja će tiskati komunističke spise, letke, novine i knjige namijenjene Jugoslaviji. 4. Nadalje se moraju po svim evropskim državama sa kupljati dobrovoljci za „španjolsku pučku frontu“. 5. U Poljskoj se komunistička stranka mora okrijepiti i treba raditi u tome, da se komunisti smjesta sporazumij sa seljačkom strankom. 6. U Francuskoj moraju komunisti uzeti u ruke vodstvo svih strukovnih organizacija. Nadalje treba raširiti organizaciju ćelija u svim tvornicama. Konačno treba ustanoviti poluvojničku oboružanu udarne čete. Na svak način treba izvesti združenje francuskih socijalista i komunisti, ako bi to komuniste stalo, da bi tim izgubili nešto članstva. Jedinstvena radnička stranka za svu Francusku je neophodno potrebita, jer jamči za konačnu pobjedu proletarijata i za preuzimanje vlasti kada za to nastupi pravi trenutak. Komunistička stranka u Francuskoj ima strog nalog, da prema vani sudjeluje u svim vanjskim javnim manifestacijama francuske pučke fronte, dok će komunističke ćelije nastaviti svoj rad po tvorničkim ćelijama sa svrhom da radničke mase izrevolucioniraju. No pritom moraju paziti, da ne natovare nikakvu odgovornost na teret službene komunističke stranke. I u armadi neka komunističke ćelije mlrno nastave svoj revolucionarni rad.

KAD BI BLUMOVA VLADA PALLA U FRANCUSKOJ, Jouhaux, generalni tajnik Saveza marksističnih strukovnih udruga, koja broje 5 milijuna članova u jednom svom govoru ovih dana najavi je proletersku diktaturu u Francuskoj, je da strukovna udruženja imaju na gospodarskom polju to pravo, da u ime većine stanovništva preuzmu vlast u svoje ruke i vladaju. Francuski marksizam pripravlja dakle diktaturu proletarijata za slučaj, ako bi Leon Blum u parlamentu izgubio vladu u većinu. Priprave su za to, čini se, već dovršene. Samo je Jouhaux prerano otkrio tu tajnu.

BEZBOŽNIČKE IGRACE KARTE Bezbožnička izdavačka kuća „Iutigis“ u Moskvi izdala je i pustila u promet igračk karte, na kojima se nalaze slike svetaca prizori iz života Spasiteljeva. Svaka kartica nosi natpis: „Vjera je opium naroda“ u 1 jezika. To je očito učinjeno zato, da se tako olakša tajno raspačavanje ovih bezbožnih i bogohulnih igračkih karata po raznim krajevima.

Križarske vijesti

NOVO KRIZARSKO BRATSTVO osnovano je u Surevicama, župa Garčić (okružje Đakovo).

ODRŽANE PRIREDBE. U nedjelju 6. VI. bila je proslava Soc. dana u Ludbregu gdje je govorio dr Cicač, te križarske svečanosti u Zagrebu prigodom blagdana Srca Isusova.

ODRŽAN TECAJ. Križari akademičar su održali kroz 3 tjedna tečaj o tehničkom vođenju društvenoga rada.

TECAJ ZAGREBACKIH KRIZARA Zagrebački Križari-radnici imaju uobičajen tečaj u Mokricama 27., 28. i 29. VI. Prvi jave za tečaj prima Krajevni Odbor, Zagreb Palmotićeve 3.

Nova Urarska radiona
IVAN PETITO - ŠIBENIK
ulica Kralja Tomislava
Preporuča svoj bogati izbor svakovrsnih švicarskih satova koje ima na prodaji.
Obavlja popravke uz garanciju i umjerene cijene